

אור הצדיק

יוצא לאור ע"י ישיבת "תפארת צדיק" ע"ש מוהר"ן מברסלב
בראשות הרה"ג רבי יוחנן נתן שליט"א

בס"ד בר"ה

ערב ש"ק פרשת תזריע-מצורע

ב' אייר ה'תשע"ב

הפטרה: וארבעה אנשים

גליון לה

דבר העורך

אחת המצוות המיוחדות שיש לנו היא מצוות ברית מילה. ומה מיוחד בה?! הרי מה שעומד לקרות לרך הנולד הוא מין ניתוח, המבוצע ללא הרדמה, ולכאורה ישנה סכנה של איבוד דם, ועם כל זה, הוריו של התינוק, לא רק שלא דואגים וחרדים מהדבר, אלא מזמינים תזמורת ועורכים סעודה ושמחים בשמחה שאין כמוה, ושוכחים שישנו בכל השמחה הזו, יהודי אחד שעצוב לו מאד וסובל מכאבים, ולא רק זה, אלא כתוב במסכת כתובות (דף ח). שבגלל צערן של התינוק, אין אומרים בברכת הזימון "נברך שהשמחה במעוננו", שכיוון שיש לתינוק צער, אז אין השמחה שרויה במעוננו של הקדוש ברוך הוא. אם כן, איזו שמחה זו? מדוע אין ההורים מודאגים ומתוהים כמו בכל ניתוח רגיל?

התשובה לכך נמצאת בפסוק המפורסם המופיע בפרשתנו: "וביום השמיני ימול בשר ערלתו" – אין זה ניתוח רגיל, אלא **קיום מצוות עשה מן התורה**, שצינונו ה' יתברך להכניס את הבן בבריתו של אברהם אבינו ע"ה. וכמובן שזכות מצוה זו גדולה כל כך, שתגן בעד התינוק ולא ינזק כלל [מעצם המעשה].

מכאן למדים, לא רק על כה מצוות הברית מילה, אלא על **כחה של מצוה**. כמו שאומרת הגמרא (מס' סוטה כא): מצוה מגנת על האדם בין בזמן שעוסק בה ובין בזמן שלא עוסק בה. וכל מצוה שאדם מקיים – מקדשת ומטהרת אותו. וכמו שאנו אומרים ברוב הברכות: "אשר קידשנו במצוותיו", כלומר על ידי המצוות – אנהנו מקודשים לה' יתברך. ועלינו להזהר להדר בקיום כל מצוה, ולכוון לפני עשייתה, שאנו עושים לשם שמים, כדי לעשות נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון ברואינו. וכן מובא על הארי ז"ל, שאמר לתלמידו הרב חיים ויטל זי"ע, שכל ההשגות שהגיע אליהן, הכל בזכות שהיה שמח בעשיית כל מצוה.

יזכינו ה' ללכת בדרך זו בקדושה ובטהרה ובדביקות, אמן כן יהי רצון.

זמני כניסת ויציאת השבת

לרבינו	יציאת ש"ק	כניסת ש"ק
תם	19: 46	18: 33
ירושלים:	19: 49	18: 49
תל אביב:	19: 49	18: 40
חיפה:	19: 49	18: 47
באר שבע:	19: 47	18: 47

כתובת המערכת: אבני החושן 31 מודיעין
מיקוד: 71700 טל': 050-3022212
דוא"ל: tiferet_tzadik@walla.com

ניתן לקבל הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל

נא לשמור על קדושת הגליון, הגליון טעון גניזה!
נא לא לקרוא בזמן התפילה!

דבר ראש הישיבה

על פרשת השבוע

בפרשתנו קוראים לנו על פרשת נגעים. בנגעים יש שלושה סוגים: א. נגעי בגדים. ב. נגעי בתים. ג. נגעי אדם. ואומרים על כך חכמינו ז"ל, שנגעים באים על לשון הרע. בתחילה, הנגע בא על קירות הבית, ושוברים את הבית מחמת הנגע. אם הבין האדם וחזר בתשובה – מה טוב, ואם לא – מתגלה נגע בבגדו, ואז שורפים את הבגד. אם הבין – מה טוב, ואם לא – מתגלה נגע באדם [בבשרו]. ואז מוציאים אותו מהחץ למחנה, וטמא יקרא, כדי שלא יכנסו אפילו בארבע אמותיו, כידוע שאסור להכנס לתוך ארבע אמותיו של מצורע, וכל זה כדי שיתעכר לבו לשוב בתשובה על מה שפגם בפיו ובלשונו.

ידוע מספרי חסידות, שהתורה היא נצחית, ושייכת בכל מקום ובכל זמן. אז איך שייך היום עניין "טהרת נגעים"? מבארים על פי מה שמביא רבינו בשיחות הר"ן (שיחה ק) על הפסוק "ותתפשהו בבגדו" – הסטרא אחרא תופסת את האדם בבגדיו, שגורמת לו להתלבש בלבושים מיוחדים, וזה דורש כסף, אז עובד האדם שעות נוספות, או שנעשה בעל חוב, וכל זה בגלל הבגדים. וכך יצר הרע מרחיק את האדם מלימוד התורה ומעבודת ה'. ואמר רבינו הקדוש: עדיף להיות בעל חוב לבני ביתו, בבגדים ומלבושים, ולא להיות בעל חוב לאנשים אחרים. כי הרבה טועים בזה, שלוקחים הלוואות לצורכי ביתם ונעשים בעלי חובות, חס ושלום. וזהו **"נגעי בגדים"**.

ויש "נגע בתים", שאדם עובד קשה לבנות בית, ולא מסתפק בבית רגיל [כי לשכן יש בית גדול]. ואפילו שמספיק לצרכיו בית קטן, הוא נכנס לחובות, ומתרגל לרמת חיים גבוהה, וזה גם כן מרחיק אותו מעבודת ה'. וזה נקרא **"נגעי בתים"**.

אבל אדם המביט על התכלית, מכל חייו בעולם הזה – למה הביאוהו לכאן לעולם הזה, מה תפקידו ותכליתו בזה בעולם. ומתחיל להבין שלעסוק בענייני בגדים ובתים, ושאר ענייני פרנסה, זה רק העניין הצדדי והשולי, כדי שנוכל להסתדר בעולם הזה ולעבוד את ה', ולהתפלל וללמוד תורה בלי הפרעה. אבל לא בשביל לעשות מהעולם הזה **"עסק"** שלם, כאילו זה הדבר העיקרי שלשמו נברא האדם. מי שמביט על תכליתו, וזוכה ל"ישוב הדעת" – מהי התכלית בעולם הזה, ועוסק בכל ענייני העולם הזה מעט, מתוך הרגשה של הכרח, ועוסק בעיקר בדברים של **"התכלית"** שלשם הגיע האדם לעולם הזה – לחטוף עוד תורה, עוד מצוה, עוד התחזקות, עוד חסד, ונתינת צדקה. ואדם כזה שמביט על התכלית ועושה כל מצוה בשמחה, כיוון שמרגיש שזכה בעוד דבר גדול, בעוד חלק בחיי הנצח שלו, והוא מרגיש שמח ומאושר. ולעומתו, אדם שחלילה לא מביט על התכלית, כשקיים מצוות – יכול להתייחס למצוה בקרירות ולהרגיש כאילו היא חלילה "מיטרד". בכל ענייני האחרים, בעוד שההפך הוא הנכון, המצוה היא העיקר, וכל ענייני העולם הזה הם אלו שמהוים מיטרד לתכלית ולחיי הנצח, ולכן כשעוסקים בהם, אין זה אלא בגדר ההכרח. אשרי הזוכה להביט על תכליתו בחיים, לחטוף עוד תורה, שיעור תורה, התחזקות, מצוות, לטוב לו בזה ובא!

ה' יזכינו לזה, אמן.

תאריכי פטירת הצדיקים

אייר

- ג'- ר' אריה ליב ציניץ, ר' אברהם ברוך, חוני המעגל ע"ה
- ד'- ר' יוסף תאומים (הפרי מגדים) ה'- ר' מאיר אויערבך
- ו'- ר' לוי בר גרשום (רלב"ג), ר' אברהם פרדו
- ז'- ר' שלמה ליננשיץ (הכלי יקר) ח'- ר' ישעיהו פיק
- ט'- ר' אביגדור קרא תהא זכותם מגן וצינה בעדינו, אמן.

דברי הרב אליהו גודלביסקי שליט"א

"זאת תורת המצורע" – תיקון המצורע, שהוא הבעל לשון הרע ומחלוקת, שעשה מריבה בין אדם לחברו ובין איש לאשתו, תיקונו להשתדל לקרב נפשות ל-ה' יתברך, שעל ידי זה עולה כבודו יתברך מזלותה דגלותא ועולה לשורשו, עד שעל ידי זה נמשך שלום בכלל ובפרט ונתתקן המחלוקת, ועל ידי זה נטהר המצורע הנ"ל מטומאתו. אך הוא צריך להזהר מאד שלא להשתדל בהתקרבות הנפשות בכדי לגדל כבודו [שלו] על ידי זה, חס ושלום, כי אז לא יוכל לקרב הנפשות כלל, ולא יקבל תיקונו בשלימות, אלא רק שיהיה כל כוונתו בשביל כבוד ה' יתברך. (על פי תורתו של מוהרנ"ת בליקוטי הלכות)

"ועץ ארז ואזוב ושני תולעת" – נגעים באים על גסות הרוח, כמו שפירש רש"י. והוא בחינת ארבעה מראות נגעים, כנגד ארבע בחינות שפלות [כמבואר בליקו"מ א סימן יד, שישבר גאותו מארבע בחינות שפלות, כי צריך האדם להקטין את עצמו לפני גדולים ממנו, ולפני בני אדם כערכו ולפני קטנים ממנו, ולפעמים הוא בעצמו קטן שבקטנים, אז צריך להקטין את עצמו כנגד מדרגת עצמו], שהם מכניעים ומתקנים, בחינות ארבעה מראות נגעים שבאים על גסות הרוח. (על פי תורתו של מוהרנ"ת בליקוטי הלכות)

(פרשת מצורע)

"וביום השמיני ימול בשר ערלתו" – אמרו רבותינו ז"ל: הכל צריך תיקון – התרמוסים צריכים תיקון, החיטים צריכים תיקון, וגם האדם צריך תיקון, על ידי מצוות מילה, כי נברא ערל. האדם בעת שיוצא לעולם, עדיין אין לו שום זכות שבעבורו יצא לעולם, ואז הוא בבחינת תחילת הבריאה, שנברא העולם בחסדו לבד בלי שום אתערותא דלתתא, שזה בחינת עניות, דלית לה מגרמה כלום [שאיין לו כלום מעצמו], ולחמו הוא בחינת נהמא דכסופא [לחם של בושה], ומשם אחיזת העצבות והדין, שמשם אחיזת הערלה, בחינת הקליפה הקודמת לפרי, ועל כן בהכרח שיצא האדם ערל. ועל ידי שְׁמֵלִין את התינוק וכורתין הערלה דחפאי על ברית – זה עיקר תיקון האדם, כי מקודם לא היה בגדר 'אדם' כלל, כי עיקר צלם דמות אדם הוא כשהוא מהול. נמצא, שעל ידי מצוות מילה – אנו מתקנים את התינוק על ידי עשייתו, בבחינת אתערותא דלתתא, ועל ידי זה בעצמו מכניעים ומבטלים הערלה בשורשה, ואז נתגלה הברית, שהוא בחינת "צדיק יסוד עולם", בחינת משפיע, הַפֶּךְ בחינת מקבל. וזה בחינת השמחה של מילה, כי מכניעים על ידי זה את אחיזת העצבות, שהיא בחינת פגם הברית, בחינת ערלה דחפאי על ברית, ונתגלה האור של בחינת הצדיק שהוא בחינת משפיע, בחינת שמחה, כמו שכתוב: "אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה". (על פי תורתו של מוהרנ"ת בליקוטי הלכות)

(פרשת תזריע)

פניני הזהר לשבת קודש

"זכור את יום השבת לקדשו" – כתוב במעשה בראשית: תדשא הארץ דשא עשב. מתי מתגדלת הארץ הקדושה ומתעטרת בעטרותיה? הוי אומר, ביום השבת, שהרי אז מתחברת הכלה [הגבירה] עם המלך, להוציא דשאים וברכות לעולם.

~ ~

על דמות זו של אות ה' פרשו אותה – "מתנה טובה יש לי בְּבֵית גְּנָזִי ושבת שמה. וכשהיא שורה על ישראל, אין להם יגיעה ולא שיעבוד, ובה הנפש העמלה והיגיעה – "שבת וינפש".

~ ~

זהו סוד "על כן ברך ה' את יום השבת ויקדשהו", שהרי הכל נמצא בגוף אחד שלם. שהרי המלכה נדבקת במלך, ונמצא גוף אחד. על כן כל הברכות נמצאות ביום הזה.

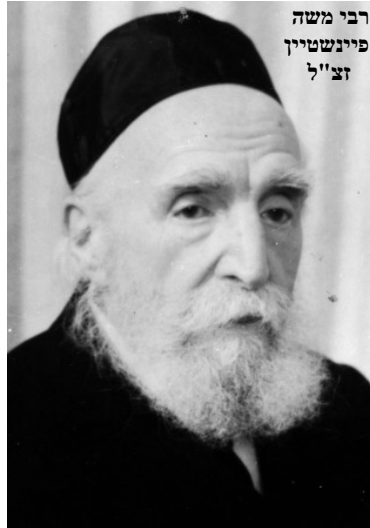
עצות משובאות

ספירת העומר

אומר מוהרא"ש שליט"א: עיקר כוונת ספירת העומר בפשטות, שצריכים לדעת שימי האדם מנויים וספורים במספר ובמניין כל יום, והאדם יצטרך לתת דין וחשבון מכל יום ויום, כי אין שום יום שהולך לבטלה, חס ושלום, ואפילו שעה ורגע אחד אינו הולך לבטלה, חס ושלום. כי שבע שבתות מרמזים על ימי חיי האדם שכולים בשבעה ימי השבוע, כי כל ימי העולם כוללים בשבעה ימי השבוע, שהם שבעת ימי בראשית, כי אין נמצא יום בעולם מחוץ לשבעת ימי השבוע, שהם חוזרים חלילה כל ימי העולם. על כן כל ימי חיי האדם כוללים בשבעת ימים, שהם בחינת שבעת ימי השבוע, וכל יום כלול מכל השבעה ימים, על כן הם בחינת שבע שבתות, שהם מ'ט ימי הספירה, שמצוה לספור כל יום ויום כדי לדעת ולזכור את ימי חיי הבלו, שכל הימים אשר הוא חי על פני האדמה הם מנויים וספורים במספר ובמניין, כמו שכתוב (איוב טז): "כי שנות מספר יאתיו אם כימי שכיר ימיו", וכתוב (קהלת ו): "מספר ימי חיי הבלו", וכתוב (תהלים צה): "היום אם בקולו תשמעו", שעיקר העבודה של מי שרוצה לשמוע בקולו יתברך ולהדבק בו – העיקר הוא שידע שאין לו אלא רק היום הזה דווקא. וזה ענין מצוות ספירת העומר, שהוא התחלה והכנה לקבלת התורה, להורות שאי אפשר לקבל את התורה כי אם כשיודעים שהעיקר הוא היום הזה שהאדם עומד בו, ולא לדחות מיום ליום, כי כל ימי האדם מנויים וספורים.

הנזק הנגרם לאחרים בגלל לשון הרע

נמצאנו למדים ממעשה זה, עד כמה יש לאדם להזהר בזהירות רבה, שלא להוציא דיבורים מיותרים מפיו ובפרט דיבורים שעלולים להזיק ולהפסיד לחברו, עד שיבחן את הדברים היטב, אם יש בהם תועלת, ואם מותר לפי ההלכה להוציאם מפיו. והשוקל היטב את דיבורו – יזכה שדיבורו יהיה קדוש וטהור, ויזכה שתפילתו תישמע בכל פעם.

רבי משה פיינשטיין זצ"ל

פרשת מצורע מתחילה בפסוק: "זאת תהיה תורת המצורע..." אמרו רבותינו ז"ל בגמרא (מס' ערכין טו): זאת תהיה תורתו של מוציא שם רע, שעל ידי שאדם הוציא שם רע ודיבר לשון הרע על חברו – דבקה בו הצרעת הנוראה. מקשה על כך ב"ספר הקנה": לכאורה אנו רואים אנשים שמדברים לשון הרע ואינם מקבלים את העונש האמור בתורה – 'צרעת'?! ומתוך, שבדורינו, הקדוש ברוך הוא החליף את הצרעת בעניות. אנו רואים בדורינו הרבה

מאד אנשים שמצבם הכלכלי קשה, וצריכים ללוות כספים ולבקש נדבות מאחרים, ועוד יותר מזה. רחמנא ליצלן. והסיבה לכך היא מפני שמדברים לשון הרע. וכן מובא בתיקוני הזהר, שבעוון לשון הרע, אדם מקבל עניות.

ומה עונשו של המצורע? "בדד ישב, מחוץ למחנה מושבו" – טמונה בעניין זה תועלת מעשית גדולה מאד – האדם נוטה לדבר על הזולת במקום להתבונן על המגרעות של עצמו. אילו האדם היה מורגל להביט על הפנימיות שלו, היה חש שגם אצלו יש הרבה מה לתקן, וממילא ביקורתו על אחרים נחלשת ואולי אפילו נעלמת.

מסופר על הגאון רבי משה פיינשטיין זצ"ל, שבאחת הפעמים בסעודת פת שחרית, היה עמו אורח. בין יתר המאכלים שהגיש לשולחן, הגיש שתי שקיות חלב שהיו משתי חברות שונות, ושתיהן היו ידועות בהכשרן המהודר בכל אמריקה. והנה, כשהגיע הקפה לשולחן, רבי משה מזג לעצמו חלב משקית אחת של חברה מסוימת, ולפתע היה נראה כמתחרט, והחזיר את השקית למקומה, ולקח את השקית השנייה מהחברה השונה. אותו אורח שראה את המעשה כמו עיניו, הסיק לעצמו מיד את המסקנה, שהרב לא סומך על הכשר החברה הראשונה, ומעדיף את ההכשר של החברה השנייה. החליט האיש לפרסם את הדבר בכל אמריקה, על מנת לא "להכשיל" את אותם המדקדקים בכשרות.

כמובן, השמועה עשתה לה כנפיים, וכל בעלי העסקים [חנויות, אולמות, בתי מלון וכדומה] שסחרו עם אותה חברה – ביטלו את מסחרים עם חברה זו. עד כדי כך הגיע המצב, שהחברה כמעט פשטה רגל. בעלי החברה פנו לרבי משה, ושאלו אותו איזה פגם מצא בהם וכיצד יוכלו לתקן זאת? הרב, שלא הבין כלל על מה הם מדברים, היה המום מאד משאלתם, ואמר להם, שעוד היום בבוקר שתה מהחלב של חברתם, ואם הם רוצים הוכחה, שיגשו למקרר ויבדקו. ואכן, בדקו אנשי החברה במקרר של הרב, ומצאו את אותו חלב של חברתם. הפך הרב את מחשבותיו, וניסה לזכור מהו הדבר שגרם לאנשים לחשוב שהוא לא סומך על ההכשר של אותה חברה. עד שנזכר במה שקרה לו עם אותו אורח חביב שסעד עמו... חייך הרב ואמר: אתם יודעים מדוע באותה סעודה לא השתמשתי באותה שקית חלב ולקחתי את השנייה? פשוט מאד: השקית היתה ריקה, לא היה בה חלב...

(דרשה לישראל)

מלשון הרע, נצול על ידי אמת

על ידי לשון הרע, מגדיל עוונותיו כנגד שלוש עבירות

תיקון ללשון הרע, אמירת הקטורת

המשך סיפורה של שירן מהגליון הקודם

וביקשתי מ-ה' יתברך, שבזכות רבינו הקדוש, שאני אחזור בתשובה שלימה ברחמים, ולא כמו שאחותי חזרה דרך זה שאמא שלי חלתה, וברוך ה' אמא שלי הבריאה! ולאחר שבוע מאז הנחיתה לארץ, היתה שוב הרצאה של הרב אמנון יצחק שליט"א, ובהרצאתו היה ילד שחולה בסרטן, שזקוק לרחמי שמים, וקיבלתי עלי 'צניעות' לרפואתו... זו היתה אותה הרצאה ואותה מחלה, כמו לאמא שלי... ראיתי כמה כח יש לה' יתברך ולצדיקי האמת שלו! וברוך ה', אני זכיתי לחזור בתשובה, ולנסוע עוד כמה פעמים לקברו של רבינו נחמן, ואחרי כל נסיעה ראיתי עוד ישועה ועוד ישועה. וזכיתי להקים בית של תורה עם חסיד ברסלב, שטס לרבינו בכל המועדים, ברוך ה', ומפיץ את ספריו במסירות נפש. גם זכינו שרבינו הזמין את שאר אחי ביחד עם אבי בראש השנה, שהם כל כך נהנו, ואמרו שבל"ג הם יסעו בכל שנה. וברוך ה', זכינו שגם אמא שלי תגיעה לציונו הקדוש!

שירן

- לשמיעת שיעורי ברסלב בשפות שונות 02-9950000
- גמ"ח קונטרסים ודיסקים 052-3476706
- גמ"ח לימוד לעילוי נשמת 052-3635951
- גמ"ח תפילין 054-7280433
- מוהל מוסמך ירא שמים 052-6713201
- שידוכים לשם שמים 02-5810010
- מוקד הישועות 1-800-255-522

אמר האדמו"ר מצאנז על הליקו"מ: "הספר שלי עבור שבת". ועוד אמר: "היום אין חסידות, ואם בכל זאת אתה מחפש איזה חסידות, לך לחסידי ברסלב".

הגליון מוקדש

לרפואה שלימה ולהצלחת הבחור

דוד נ"י בן חוה

יה"ר שזכות רבינו הקדוש תגן בעדו

שיזכה לבריאות איתנה

ולהאריך ימיו בטוב ושנותיו בנעימים

שאל נא

ב"ה זכיתי להתחזק בעבודת ה', ודווקא בזמן זה אני מרגיש בלבולים גדולים, ובפרט בשעת התפילה, באות לי מחשבות זרות ובלבולים, מה עושים נגד זה?

רבינו ז"ל מביא בליקו"מ (קמא כה), שבכל עולם ועולם, ובכל מדרגה ומדרגה – יש שם דמיונות, והם הקליפות הקודמין לפרי, וסובבים את הקדושה, בבחינת "סביב רשעים יתהלכון" (תהלים יב), וכשאדם נעתק ממדרגה למדרגה, אז הוא צריך ללכת דרך קליפות ודמיונות אלו, כדי להגיע לקדושה, ותכף כשעולה למדרגה חדשה, אז מתעוררים הקליפות שבאותה מדרגה, ומסבבין אותו, וצריך להכניע אותם ולשבר אותם, ולטהר את המקום ההוא מהקליפות. [ובזה, אין שני בני אדם שוים לזה. כי כל הנשמות הם זה למעלה מזה. נמצא, כשאחד רוצה לעלות ממדרגתו למדרגה עליונה, אז הולך ונעתק האדם שלפניו העומד במדרגה העליונה, למדרגה היותר עליונה, כי אי אפשר שיהו שני אנשים במדרגה אחת].

אמר על זה רבינו ז"ל: בזה טועים החסידים הרבה, שפתאום נדמה להם שנפלו מעבודת ה', כיוון שיש להם בלבולים ומחשבות שלפני כן לא היו, ובאמת אין זה נפילה כלל, רק מחמת שצריכים לעלות ממדרגה למדרגה, אז מתעוררים ומתגברים עליהם הקליפות מחדש, שהם התאוות והבלבולים, והדמיונות והמחשבות והמניעות. על כן צריכים להתגבר בכל פעם מחדש לחזור ולהכניע ולשבר הקליפות והמניעות, שבכל מדרגה ומדרגה מחדש, אבל באמת אין זה נפילה כלל.

נמצא, כשאדם מתחזק, ופתאום באים לו קשיים ובלבולים, אין זה מחמת ההתחזקות חלילה, אלא דווקא מחמת העליה הרוחנית שלו. הוא קיבל "עבודה חדשה", ואדרבא, צריך לשמוח מזה, ולא להשבר, חס ושלום.

עד כאן חלק א', בע"ה בגליון הבא נביא את חלק ב'

שאלות למדור זה יש לשלוח לכתובת המערכת או לדוא"ל

גבאי בית הכנסת המעוניינים

להגדיל את כמות הגליונות, מתבקשים לפנות למערכת

ונעשה זאת בשמחה רבה!

חיצוק ואימצו!!